

ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความหือถอยของ
นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาลอุตรดิตถ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

ตุลาคม 2536

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความห่อถอย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ ด้านความต้อยสัมพันธ์ภาพต่อบุคคล ด้านความรู้สึกประสพผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน ระหว่างนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และนักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 หลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ ปีการศึกษา 2535 ที่มีความสมัครใจเข้ารับการทดลอง จำนวนทั้งหมด 18 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 9 คน กลุ่มควบคุม 9 คน นักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลอง จะได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1.30 - 2 ชั่วโมง ติดต่อกันเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมจะไม่ได้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มแต่อย่างใด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม จำนวน 12 โปรแกรม และแบบวัดความห่อถอยที่ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบวัดความห่อถอยของแมสสลาด (Maslach Burnout Inventory) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม มีความอ่อนล้าทางอารมณ์ต่ำกว่า นักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม มีความต้อยสัมพันธ์ภาพต่อบุคคลต่ำกว่า นักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม มีความรู้สึกประสพผลสำเร็จในการปฏิบัติงานสูงกว่า นักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF GROUP COUNSELING ON BURNOUT
OF THE FOURTH YEAR NURSING STUDENTS
AT UTTARADIT NURSING COLLEGE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree
in Psychological of Guidance
at Naresuan University

October 1993

The purpose of this study was to compare burnout : emotional exhaustion, depersonalization and personal accomplishment between nursing students who received group counseling and did not receive group counseling. The subjects in this study were the fourth year nursing students at Uttaradit Nursing College in the academic year 1991. A total of 18 nursing students were utilized in the experimental : 9 nursing students in the experimental group and 9 nursing students in the control group. The nursing students in experimental group received group counseling continuously of 6 weeks : 2 sessions per week and 1.30 - 2.00 hour per session while the nursing students in control group did not receive any treatment. The instruments used were 12 programs of group counseling and the Burnout Inventory which adapted from the Maslach Burnout Inventory. T-test was utilized for analysis of data.

The results of the study showed that:

1. The nursing students who received group counseling had lower emotional exhaustion than the nursing students who did not receive group counseling at .01 level of the statistical significance.
2. The nursing students who received group counseling had lower depersonalization than the nursing students who did not receive group counseling at .01 level of the statistical significance.
3. The nursing students who received group counseling had higher personal accomplishment than the nursing students who did not receive group counseling at .01 level of the statistical significance.